

forslag, ikke vil være heldig, at man egentlig ikke kan vente, at den vil give noget Resultat, der svarer til Bestemmelsen. Det er for det Første forekommet mig, at der burde være nogle flere Medlemmer, at der burde finde en Paavirkning Sted ogsaa af de paagældende Parter. Jeg har foreslaaet, at Forordningen skal vælge eet Medlem og Amtsrådet eet, og hvis man skulde frygte for, at Forordningen derved skulde faae formeget Raadighed for sig, har jeg bragt i Forslag, at de begge skulde vælges af Amtsrådet. Det erede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (H. C. D. Müller), som har stillet Ændringsforslaget under Nr. 124 b, har tilraadet en anden Sammenlægning. Forslaget Nr. 124 b, sammenlagt med Forslaget under Nr. 124 a, er for mig fuldkommen saa tiltalende som det af mig stillede, og jeg skal derfor ganske overlade til Thinget, hvilket det vil foretrække, naar det i det Hele taget vil gaae ind paa denne Tanke. Dernæst har jeg stillet det Forslag, at Commissionen skal tage Bestemmelse ved Fleerstemmighed og ikke ved Genstemmighed, thi det forekommer mig egentlig at være utænkeligt, at der skulde kunne opnaaes fuldstændig Genstemmighed med Hensyn til en saadan Sag. Endelig har jeg stillet Forslag til Forandringen i § 28; det er Forslagene under Nr. 114 og 116. Forslagene ere byggede paa den Tanke, at dele Gaardene i Parceller, naar der er Tale om Salg, da det efter min Overbeviisning vil være unødværgt for alle Godseiere, at give en Salgsplan, hvor Gaardene med alt Tilbehør blive budte til Salg til de paagældende Fæstere. Jeg har derfor søgt at afhjælpe dette ved at reducere Salgsplanen til kun at omfatte Hovedlodderne, saaledes at de enkelte Stykker, som den paagældende Jorddrot skulde ønske at beholde, ikke behøves at drages med ind under den fremlagte Salgsplan. Af samme Grund har jeg ogsaa foreslaaet, at Ordene i 3die og 4de Linie: „for hver enkelt Gaard med dens fulde Tilliggende“ skulde udgaae. De andre Bestemmelser har jeg allerede omtalt, naar jeg undtager Forslagene under Nr. 119 og 121, som gaae ud paa at forandre Tidspunktet fra 5. til 10. Mar. Det forekommer mig nemlig, at naar

en sliq. Plan engang er færdig for god, saa er der ingen Anledning til hvert femte Mar. at gjøre Forandringen i den, da det vel egentlig neppe kan tænkes, at der i en saa kort Tid vil være foregaaet store Ændringer. Jeg troer, at et Tidrum af 10. Mar. vil være fuldkommen tilstrækkeligt og tilfredsstillende.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at stille Forslag til en ny Paragraph, og dette Forslag, som findes opført under Nr. 132, er nærmest fremkommet af Hensyn til den høitagede Regjerings Stilling. Regjeringens Standpunkt er jo nemlig det, og det er jeg fuldstændig enig med den, at den betragter denne Lov som en ligefrem Expropriationslov, paa hvilken altsaa Grundlovens § 82 maa faae Anvendelse. Nu formener Regjeringen, at man ikke med fuld Sandhed kan sige, at Maaenvellet kræver, at Fæstevæsenet bliver afløst paa en saadan Maade, at det kunde begrunde en Expropriation. Regjeringen mener, at der maa noget Mere til, og dette Mere har da Regjeringen udtalt maa være det, at der aabnes en Mulighed for Erhvervelsen af fuldstændig Frihed for al Jord. Nu tillod jeg mig ved denne Sags 1ste Behandling at udtale, og det blev ligeledes udtalt fra mange forskjellige Sider, at den nuværende Fæstebondestand med Grund kunde fordrø, at denne Frihed ikke blev givet, førend Fæstevæsenet var fuldt hævet, og jeg har som Følge deraf foreslaaet, at Frihed som for Hovedgaardsjord skulde kunne erhverves over Bondejord, naar den i 20. Mar. havde været fri for Fæstevang. Derigjennem troer jeg, at den meest begrundede og største Frygt fra Fæstebondernes Side kunde være hævet, og derigjennem troer jeg tillige, at Regjeringen maatte kunde føle sig, om end ikke tilfreds stillet, saa dog forsaavidt tilfreds stillet, at den kunde gaae ind paa Loven. Ligeoverfor den Frygt, som der er her i Landet for en altfor stor Sammenlægning af Frihed, skal jeg hvad dette Forslag angaaer, bemærke følgende: Friholdet er nu et saadant, at Lovgivningen vel i temmelig høj Grad indskrænker Sammenlægning af Frihed, men at paa den anden Side Regjeringens Bevillingsmyndighed i Tidernes Løb har udviklet sig saaledes, at Sammenlægning af Fri-